

Mel.: Se, her kommer mutter

SMÅ HUSKEGLIMT OM JØRGEN

TIL FØDSELSDAG NR. TRES!

Så snart lille Jørgen var kommet op,
så gik det af sted i en rask galop
med Jane til Lise og Karen Margrethe,
og nu skal I høre en ting, som der skete:
På skolen for husmænd vi dengang boed' –
i kælderen hundrede cykler stod.
Eleverne tro'de, at ingen dem rørte
og anede ikke, hvad forestod.
De kære børn de alle cykler pifted' --
og straks derefter opholdssted de skifted'!

Til straf var desværre slet ikke tid,
for mor måtte pumpe med største flid.
Poul Erik og Per må vi slet ikke glemme.
De piftede ikke, for de var så nemme.
Normalt leged' alle i fred og ro –
på nær da en vandkamp, som sa' sparto.
Først sprøjtedes lidt med en havevandslange,
men spande med vand gjorde kampen go',
Snart alle våde var og helt opgejlet,
og kælderen, ja hele huset sejled'!

På skolen var mange, som spilled' skak.
For Jørgen at se var det helt gak gak.
Han var bare seks, men ku' brikkerne stille.
En dag var der en, der ham lærte at spille.
Han sad på en pude for at ku' nå
og ville så gerne den konge slå.
En skakmester mellem eleverne fandtes,
den bedste på Fyn – han var højt på strå.
Med Jørgen spilled han og helt afslappet,
til Jørgen pluds'lig kongen fra ham snapped'!

Vi kørte til Sverige med bil og telt
- det sidste var ikke just ideelt!
Højt oppe mod nord ved en sø ku' vi være
- hos Edmund og Jørgen var no't straks i gære!
Langt borte de to Kebnekaise så,
og skibsbillet der til man kunne få.
De sejlede straks for det bjerg at bestige,
men toppen den kunne de ikke nå.
De nå'de heller ikke skib tilbage.
Langs søen måtte de til fods så drage.

Af timer det varede cirka syv.
Og tro, hvad jeg si'r. Det er ikke lyv!
De trøjerne ha'de højt oppe om ho'det,
for myggene summed', de jagtede blodet!
De sprang over vandløb og plasked' i,
men venlige mennesker stod dem bi
og bød dem på fisk, der var rå – og så kaffe,
skønt der jo var det, de ku' bedre li'.
Ved nattetid de endelig var "hjemme",
fik bøffer, så de trængslerne ku' glemme!

Fra den tur vi sagde til telt farvel.
Vi foretrak nu myggefrit hotel.
En masse bagage i bilen vi stopped',
og hund, børn og venner blev så sammenproppet.
Så gik det af sted til et fremmed land.
Det længst vække det var nok Grækenland.
Vi bøjede verber, de fleste latinske.
De græske de gik over vor forstand.
Af biler er nu bedst en am'rikaner.
Den rummer meget mere, end man aner.

At rejse til Poznan vi kunne li'.
Der kaldte de Jørgen *young Kennedy*.
Ja, helt i Algier han og Jane var gæster -
og uden til polsk eller fransk være mester.
På polsk lærte børnene jer skam ord -
betydningen sagde jer ikke spor.
Men når I dem brugte, så børnene jubled',
Især hvis I sad pænt omkring et bord.
Ja, lidt af hvert det har du altså prøvet.
Til rejselivet blev du godt opøvet!

At tjene lidt penge det er jo rart,
og som ung student var du straks parat
som lørdagsbartender på kroen på øen,
der ligger og gynger i Sydøstersøen.
Du blandede drinks, og du skænked' op -
i grunden så var det et festligt job!
Især da en pige fra Nordals sig viste -
den sag fik du lyst til at follow-up..
Og hertil første sang er blevet skrevet,
for nu er Jørgen meget voksen blevet.

Med et stort tillykke! Mor og Edmund